

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

Generalitat
de Catalunya

INVENTARI DE FUGUES

Amaya Galeote, Shaday Larios,
Judith Pujol i María Velasco

Informació pràctica

Sala Tallers
Del 28/05/26 al 21/06/26

Horaris:

- De dimecres a dissabte, a les 19 h.
- Diumenge, a les 18 h

Funció amb col·loqui:

- Divendres 5 de juny, després de la funció. Amb membres de la companyia artística i moderat per la periodista Júlia Bertran.

Funció accessible:

- Dijous 11 de juny. Els serveis disponibles per a aquesta funció són: audiodescripció, subtitulació al català, bucle magnètic, so amplificat individual i visita tàctil prèvia a l'espectacle.

Durada: 1 hores i 45 minuts

Edat recomanada: a partir de 16 anys

Espectacle en català

NOU material de premsa disponible a www.tnc.cat/premsa

Preus:

-50% Joves, aturats i persones amb discapacitat	12 €
-25% grups, +65 anys i social	18 €
Preu general	24 €

Una producció del Teatre Nacional de Catalunya

Fitxa artística

Idea i creació

**Amaya Galeote, Shaday Larios,
Judith Pujol i María Velasco**

Direcció

Judith Pujol

Dramatúrgia

Judith Pujol i María Velasco

Amb:

**Xavi Álvarez
Ricard Boyle
Dasha Lavrennikov
Laia Marull
Lara Salvador Peydro
La Coral Sant Jordi**

Objectes

Shaday Larios

Ajudanta de vestuari

Maria Albadalejo

Escenografia

Víctor Peralta

Ajudant d'audiovisuals

Marc Homar

Música

Laia Vallès

Ajudanta d'il·luminació

Marieta Rojo

Coreografia

Amaya Galeote

Construcció de l'escenografia

Carles Piera

Il·luminació

Jou Serra

Confecció de vestuari

Ushnye Kardas, Inma Porta, Vicky Sartori

Audiovisuals

Carme Gomila

Amb l'acompanyament de

Convent de les Arts d'Alcover

Vestuari

Giulia Grumi

Producció

Teatre Nacional de Catalunya

Caracterització

Imma Capell

Agraïments

A Agustina Ruiz Barrea (projecte Santa Mesa); Jorge Moreno Andrés i Julián López, Colectivo Mapas de Memoria (exposicions *El cuerpo Errante. Exilio 1939-1975* i *Las Pequeñas Cosas*); Patxeque; Gina López Realpe, Evgenei Lavrennikov i a totes les investigacions i persones que apareixen en aquest mapa de fugues.

So

Efrén Bellostes

Saxo enregistrat

Carlos Medina

Ajudant de direcció

Mauricio Sierra

Ajudanta d'escenografia

Eli Siles

Equips tècnics i de gestió del TNC

Sinopsi

La cartografia es reinventa constantment per les fugides que la dibuixen

Un mapa. Un recorregut per històries que parlen sobre fugides.

Qui fuig ho fa d'algun lloc, d'alguna cosa o d'algú, i elabora sovint, per assaig i error, un mapa personal. L'itinerari de la fuga és incongruent, les instruccions són per perdre's i la ruta sembla impossible.

La cartografia es reinventa constantment per les fugides –voluntàries o involuntàries, individuals o col·lectives– que la dibuixen. Escapades, evasions, exilis, èxodes i diàspores deixen senyals, petjades, esteles i grafits que dissenyen un tapís en moviment.

Els nostres moviments marquen estries en el mapamundi del futur, i deixen petjades equiparables a les pintures rupestres. Com plasmar aquestes fugues? Com traçar i unificar tots aquests vestigis? Com serà el mapa futur de la nostra mobilitat?

Judith Pujol

Inventari de fugues ha estat un procés llarg d'investigació; imaginem que el motor ve d'una pregunta íntima.

Quan intento fugir de mi mateixa, del conflicte i, fins i tot, de la capacitat de mirar realment el que tinc al voltant, em pregunto què és exactament allò que m'empeny a fer-ho. De què fujo, en realitat? I potser és aquí, en aquesta experiència íntima i gairebé silenciosa, on comença la idea mateixa de la fuga.

La fuga sovint es presenta com una possibilitat, una escapatòria, un desig de moviment. Però també és dolorosa, perquè sempre assenyala una violència prèvia. No es fuig del no-res. Es fuig d'alguna cosa que expulsa, que oprimeix, que travessa els cossos i els territoris.

Com pot ser que hàgim arribat a normalitzar que una població sencera pugui ser tancada, encerclada, privada de moviment, fins al punt de ser condemnada a desaparèixer? Hi ha una perversió profunda quan la vida es converteix en una negociació o en una eina de poder. La fuga ja no és només una experiència íntima; també és una condició imposada. Alguns podem escapar momentàniament de la realitat, apagar la pantalla, marxar, descansar. D'altres només poden fugir perquè, si es queden, moren. I torno a la pregunta que es repeteix una vegada i una altra: de què fujo realment? Perquè potser no fujo només de la impotència, sinó també de la responsabilitat de mirar un món construït sobre exclusions i silencis. Mentre jo puc desaparèixer momentàniament del món, milions de persones en són expulsades.

Aquesta peça vol apropar-se a la tensió entre estabilitat i inestabilitat; entre el desig d'evadir-se i la necessitat de sobreviure; entre els cossos que poden triar moure's i els cossos obligats a fer-ho. Cossos convertits en mercaderia, en frontera, en rastre. La fuga ja no és només un moviment: és una estructura política, econòmica i afectiva. Defineix la nostra època, la nostra economia i la seva necropolítica. Des d'aquest lloc, ens vam ajuntar amb María Velasco, Shaday Larios i Amaya Galeote per intentar mirar la idea de fuga. Sabíem que era impossible abraçar-la sencera. Però potser podíem acostar-nos-hi a través d'allò petit. D'aquí neix un inventari: una recopilació dels objectes que moltes persones desplaçades forçosament s'han endut quan han hagut de fugir. Objectes mínims, quotidians, imprescindibles. Objectes que tracen recorreguts, absències i memòries. Un objectuari infinit, impossible de completar, perquè hi ha massa coses fugint, massa cossos desplaçant-se, massa vides travessant fronteres en aquest mateix instant.

A escena, un personatge que no aconsegueix estar bé enlloc construeix aquest inventari i en dibuixa els recorreguts. Des de casa seva i de les relacions properes, la

Judith Pujol

peça s'obre cap a l'exterior i cap a l'abstracció: els objectes es transformen en mapa, i el mapa en rastre d'alguna cosa impossible d'abastar del tot. Amb un inventari de fugues a través dels objectes que les persones s'han endut quan han hagut de marxar. Un anell, una cinta de casset, una caixa, una fotografia, una clau. Objectes aparentment mínims que contenen una vida sencera i que es converteixen en dipòsits de memòria, i en supervivència. L'inventari pren vida a través dels seus protagonistes: Henry Box Brown, Elise Cowen, Lisa Fittko, i també a través d'històries de persones que, encara avui, han de fugir. Totes elles carreguen objectes que esdevenen arxius vius del passat que deixen enrere. La cartografia es reinventa constantment a través de les fugides que la dibuixen. Cada desplaçament forçat deixa una marca invisible sobre el món: una línia improvisada, un rastre fràgil, una memòria transportada dins d'un objecte. Les escapades, els exilis, els èxodes i les diàspores deixen rere seu petjades, esteles i senyals que formen un tapís en moviment constant.

Inventari de fugues travessa el teatre documental, el teatre d'objectes, la ficció, la instal·lació. Deriva entre formes i llenguatges com una fuga escènica híbrida. I en aquest desplaçament reapareix una pregunta massa antiga que, rabiosament, continua vigent: què podem fer avui amb la paraula, amb la representació, amb allò que entenem com a versemblant? Què fem amb la veritat i la mentida, amb els relats, amb els formats de l'escena, en un món cada vegada més esmicolat; reduït a fragments més petits, a paraules més curtes, a mirades més planes i a experiències tan dirigides? No ho sé. No sé si ho sabrem mai. Però hi ha alguna cosa que sí que ha tingut sentit des del principi: trobar-nos al voltant d'aquest inventari. Compartir-lo amb un equip increïble, on el més valuós no ha estat només el talent o el coneixement artístic -que també-, sinó la manera d'estar junts, de sostenir preguntes, dubtes i fragilitats, i de construir entre tots una mena de filigrana comunitària. Aquesta filigrana és, finalment, la peça que presentem.

Gràcies a totes les persones que ens han compartit els seus objectes, les seves històries, les seves fugues.

Judith Pujol, direcció de l'obra

Activitats

Col·loqui postfunció moderat per Júlia Bertran

Divendres 5 de juny del 2026, després de la funció

Els col·loquis sobre els espectacles compten també amb els membres de la companyia. Una ocasió única per aprofundir en cada proposta escènica amb la mirada particular d'un espectador privilegiat.

Júlia Bertran Lafuente (Barcelona, 1980). Des del 2005 treballa a TV3 com a periodista cultural en programes com Silenci?, Ànima, Tria33, Quan arribin els marcians i, actualment, a Nervi. Amb la companyia de teatre Sixto Paz va crear l'espectacle *Así bailan las putas*, que també coprotagonitzava. Ha escrit i il·lustrat el llibre *M'estimes i em times* amb l'editorial Bridge, i *Estimada desconeguda* amb La Campana, títol publicat també en castellà amb Libros del KO.

És una de les impulsores del Premi Anna Pérez Pagès de periodisme cultural i al 2024 va guanyar el Premi Bones Pràctiques al Periodisme Cultural de L'Associació de Dones Periodistes de Catalunya.

Fotografia de Júlia Bertran

Material de premsa
d'*Inventari de fugues*
disponible a www.tnc.cat

Mecenes

Patrocinador

Damm
Fundació

Protectors

FUNDACION
ACS

CONSORCI
ZF barcelona
ZONA FRANCA

Benefactor

Coca-Cola

Col·laboradors

VERI
AIGUA PURA DEL PIRINEU

Gramona

 FC BARCELONA

Mitjans de comunicació

LAVANGUARDIA

3

CATALUNYA
RÀDIO

P el Periódico

EL PUNT AVUI+

a
ara.cat

RAC1

Servei educatiu i social

 Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació
i Formació Professional

 Fundació "la Caixa"

Projecte Tàndem

Fundació
Catalunya
La Pedrera

Plaça de les Arts, 1
08013 Barcelona
Tel. 933 065 700
www.tnc.cat

